

Za Pasáží 1609
530 02 Pardubice
tel.: 467 303 111
redpa@mfdnes.cz

Předplatné
a distribuce: 225 555 522
Inzerce: 467 303 311

Pardubický kraj

Nedotknutelní? Ne, lidé s postižením potřebují k životu také erotiku

V posluchárně dopravní fakulty pardubické univerzity zřejmě nikdy nebyl pojem sex či sexualita tak hojně frekventovaný. Téma sex versus handicap bylo tématem setkání studentů a pracovníků sociálních služeb.

Jaroslav Hubený
redaktor MF DNES

PARDUBICE Erotická masáž ušních lalůček coby jediného místa na těle, kde je milionář upoutaný na invalidní vozík schopný cítit vzrušení. Tuto scénu z populárního francouzského filmu Nedotknutelní se mohla vybatit řadě ze sto padesáti účastníků včerejší přednášky na téma Sexualita osob s těžkým zdravotním postižením.

V posluchárně dopravní fakulty pardubické univerzity se hledaly odpovědi na otázky, které si kladou handicapovaní, jejich blízcí a opatrovníci, ale i třeba legislativci.

Třeba jestli mají všichni právo na sex.

„Ano, všichni mají právo na sex. I handicapovaní. I když ve skutečném životě to tak často neplatí. Ale lepší se to,“ řekl přednášející Petr Eisner, lektor a konzultant pro oblast sexualitu a vztahů lidí s postižením. A zdůraznil, že opatrovníci, často z řad příbuzných, nechápou snahu postižených o dotyky, snaží se je od kontaktů odříznout, jedná s nimi jako s nepohyblivými bytostmi.

„Tělo však dospívá, sexuální potřeby vznikají a je dobře, aby na to mohl handicapovaný i jeho okolí reagovat,“ řekl Petr Eisner.

Na jednu stranu je podle něj společnost přeseexualizována, ale pro sexualitu postižených lidí to neplatí. Jako drobný příklad uvedl, že když si ve svém pokoji v sociálním zařízení pověsil handicapovaný na zeď byt vcelku ještě mírný kalendář s erotickou tematikou, ústav, který se o něj stará, mu to zakázal. A podle výzkumu jen 14 postižených lidí ze sta uvedlo, že jsou se svým sexuálním životem spokojeni.

Erotika Od krku až k patě ochrnutý milionář na vozíčku v podání François Cluzeta ve francouzském filmu Nedotknutelní využívá služby sexuální asistentky v podobě masáže ušních lalůček. Iniciátorem byl jeho problematický opatrovník (vlevo).

Jedním z hlavních témat setkání byla sexuální asistence, která by mohla postiženým zvýšit kvalitu života. Tato služba nepatří do sociálních služeb, legálně v České republice neexistuje. Praktikuje se jen její pasivní podoba a veškeré metody musí být v organizaci schváleny a zaprotokolovány.

Asistentky, někdy také asistenti v ústavech pro handicapované vzdělávají klienty třeba s pomocí obrázků či názorných pomůcek, radí a obstarávají potřebné vybavení.

V řadě západních zemí se zabývají touto činností, ale i v mnoha dalších praktických formách, ženy ze sexbyznysu.

„Krásná je představa existence klubu, který by rozšířil služby i pro handicapované,“ řekla ředitelka neziskové organizace Rozkoš bez rizika Lucie Šídová. Například v Německu takové kluby jsou.

Podle bonmotu jednoho z klientů mohou postižení dokonce udě-

lat z jiných lidí svaté.

Pardubické přednášky pozorně sledoval také vozíčkář Martin Ipser. „Každého může uspokojit něco jiného. Někomu stačí cítit tělesné teplo, hlazení a doteky, tím je jeho potřeba naplněna. Pro ně-

koho může být příjemná masáž hlavy nebo ušních lalůček. Nemusí to být pouze klasický sex, jak si většina lidí představuje,“ řekl Martin Ipser.

Podle něj si málokdo dokáže spojovat sexualitu se světem handicapo-

vaných lidí, raději se o tom nemluví. A potvrzuje, že je těžké najít rovnocenný vztah s postiženým. „Takže ne každý má to štěstí, že žije v partnerském vztahu. A pak se to musí řešit jinak. Já jsem mezi těmi šťastnými,“ dodal Martin Ipser.

I další přítomní posluchači se shodli, že se nemá příliš paušalizovat a předpokládat, že všichni mají stejné potřeby.

„Dlouho jsem pracovala s osobami s poraněním míchy a u těch mi zrovna přišlo, že dokážou žít plnohodnotný život. Takže ne každému vyhovuje, když se mu dává najevo, že lidé s handicapem nedokážou žít samostatný intimní život a že k němu potřebují pomoc. Ale u lidí s větším mentálním postižením, anebo pokud jsou nějakým způsobem zohydženi, je nabídka sexuální asistence efektivnější,“ řekla například studentka sociálního oboru na Karlově univerzitě Petra Kabiřelová z Prahy.

Vozíčkáři Při přednášce o sexualitě osob s těžkým zdravotním postižením patřili k nejpozornějším posluchačům. Foto: Michal Klíma, MAFRA

Firma Iveco loni opět vyrobila rekordní počet autobusů

VYSOKÉ MÝTO Společnost Iveco Czech Republic Vysoké Mýto v loňském roce opět překonala rekord v počtu vyrobených autobusů. Bylo jich více než 3200 kusů. V roce 2013 jich z vysokomýtského podniku vyjelo 3165.

„Největší zakázkou loňského roku byla dodávka pro společnost Deutsche Bahn, víc než 710 meziměstských a městských autobusů typu Crossway,“ uvedla mluvčí firmy Katarína Kutlíková. Oficiální výsledky chce firma prezentovat co nejdříve. Iveco Czech Republic plánuje ve Vysokém Mýtě další rozvojové projekty. Chce vybudovat testovací dráhu na letišti na okraji města, zatím nejsou dořešeny majetkové poměry. Letiště má od radnice dlouhodobě pronajatý místní aeroklub. V budoucnu by ve městě mělo vzniknout i výzkumné a vývojové centrum. Ve firmě pracuje v současnosti téměř 3000 zaměstnanců, z toho je asi třetina agenturních. Další zhruba 1700 lidí zaměstnávají subdodavatelé Iveca.

Vysokomýtský závod je největším výrobcem pro Iveco Bus, který patří koncernu Fiat Industrial. Italský koncern do něj vyčlenil výrobu, která nesouvisí s výrobou osobních automobilů. Výzkum a vývoj je řízený centrálně, ve Vysokém Mýtě pracuje významný počet konstruktérů.

Tradice firmy začala před 119 lety, kdy Josef Sodomka začal v Mýtě s výrobou karosérií. Od roku 1948 nesl podnik název Karosa a začal se orientovat převážně na výrobu autobusů. Vyráběl například legendární autobusy řady 706 RTO. Na Iveco Czech Republic se přejmenoval v roce 2006. (ČTK)

Pardubice

V divadle budou hrát jinak

Východočeské divadlo mění kvůli onemocnění v souboru svůj program. Dnes místo plánovaného představení Kavkazský křídový kruh odehrají divadelníci komedii Mezi nebem a zemí. Stejně představení zhlédnou diváci i zítra, a to místo komedie Lháři. S tím souvisí i změna na Malé scéně ve dvoře - ohlášená repríza inscenace Po pláči smích se neuskuteční zítra, ale v neděli 18. ledna od 19 hodin. Zakoupené vstupenky zůstávají v platnosti. (gg)

Nedotknutelní? Ne, lidé s postižením potřebují k životu také erotiku

16.1.2015 Mladá fronta DNES str. 3 Kraj Pardubický

Jaroslav Hubený Univerzita Pardubice

V posluchárně dopravní **fakulty pardubické univerzity** zřejmě nikdy nebyl pojem sex či sexualita tak hojně frekventovaný. Téma sex versus handicap bylo tématem setkání studentů a pracovníků sociálních služeb.

PARDUBICE Erotická masáž ušních lalůček coby jediného místa na těle, kde je milionář upoutaný na invalidní vozík schopen cítit vzrušení. Tuto scénu z populárního francouzského filmu Nedotknutelní se mohla vybavit řadě ze sto padesáti účastníků včerejší přednášky na téma Sexualita osob s těžkým zdravotním postižením.

V posluchárně dopravní **fakulty pardubické univerzity** se hledaly odpovědi na otázky, které si kladou handicapovaní, jejich blízcí a opatrovníci, ale i třeba legislativci.

Třeba jestli mají všichni právo na sex.

„Ano, všichni mají právo na sex. I handicapovaní. I když ve skutečném životě to tak často neplatí. Ale lepší se to,“ řekl přednášející Petr Eisner, lektor a konzultant pro oblast sexuality a vztahů lidí s postižením. A zdůraznil, že opatrovníci, často z řad příbuzných, nechápou snahu postižených o dotyky, snaží se je od kontaktů odříznout, jednájí s nimi jako s nepohyblivými bytostmi. „Tělo však dospívá, sexuální potřeby vznikají a je dobře, aby na to mohl handicapovaný i jeho okolí reagovat,“ řekl Petr Eisner.

Na jednu stranu je podle něj společnost přeseexualizována, ale pro sexualitu postižených lidí to neplatí. Jako drobný příklad uvedl, že když si ve svém pokoji v sociálním zařízení pověsil handicapovaný na zeď byt vcelku ještě mírný kalendář s erotickou tematikou, ústav, který se o něj stará, mu to zakázal. A podle výzkumu jen 14 postižených lidí ze sta uvedlo, že jsou se svým sexuálním životem spokojeni.

Jedním z hlavních témat setkání byla sexuální asistence, která by mohla postiženým zvýšit kvalitu života. Tato služba nepatří do sociálních služeb, legálně v České republice neexistuje. Praktikuje se jen její pasivní podoba a veškeré metody musí být v organizaci schváleny a zaprotokolovány.

Asistentky, někdy také asistenti v ústavech pro handicapované vzdělávají klienty třeba s pomocí obrázků či názorných pomůcek, radí a obstarávají potřebné vybavení.

V řadě západních zemí se zabývají touto činností, ale i v mnoha dalších praktických formách, ženy ze sexbyznysu.

„Krásná je představa existence klubu, který by rozšířil služby i pro handicapované,“ řekla ředitelka neziskové organizace Rozkoš bez rizika Lucie Šídová. Například v Německu takové kluby jsou.

Podle bonmotu jednoho z klientů mohou postižení dokonce udělat z jiných lidí svaté.

Pardubické přednášky pozorně sledoval také vozíčkář Martin Ipser. „Každého může uspokojit něco jiného. Někomu stačí cítit tělesné teplo, hlazení a doteky, tím je jeho potřeba naplněna. Pro někoho může být příjemná masáž hlavy nebo ušních lalůček. Nemusí to být pouze klasický sex, jak si většina lidí představuje,“ řekl Martin Ipser. Podle něj si málokdo dokáže spojit sexualitu se světem handicapovaných lidí, raději se o tom nemluví. A potvrzuje, že je těžké najít rovnocenný vztah s postiženým. „Takže ne každý má to štěstí, že žije v partnerském vztahu. A pak se to musí řešit jinak. Já jsem mezi těmi šťastnými,“ dodal Martin Ipser.

I další přítomní posluchači se shodli, že se nemá příliš paušalizovat a předpokládat, že všichni mají stejné potřeby.

„Dlouho jsem pracovala s osobami s poraněním míchy a u těch mi zrovna přišlo, že dokážou žít plnohodnotný život. Takže ne každému vyhovuje, když se mu dává najevo, že lidé s handicapem nedokážou žít samostatný intimní život a že k němu potřebují pomoc. Ale u lidí s větším mentálním postižením, anebo pokud jsou nějakým způsobem zohydženi, je nabídka sexuální asistence efektivnější,“ řekla například studentka sociálního oboru na Karlově **univerzitě** Petra Kabrielová z Prahy.

Foto popis| Erotika Od krku až k patě ochrnutý milionář na vozíčku v podání Francois Cluzeta ve francouzském filmu Nedotknutelní využívá služby sexuální asistentky v podobě masáže ušních lalůček. Iniciátorem byl jeho problematický opatrovník (vlevo).

Foto popis| Vozíčkáři Při přednášce o sexualitě osob s těžkým zdravotním postižením patřili k nejpozornějším posluchačům.

Foto autor| Foto: Michal Klíma, MAFRA

O autorovi| Jaroslav Hubený, redaktor MF DNES

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - pardubický kraj
